

[Hanne Severinsen]

nes, hr. Leif Hermann hellere skulle lytte lidt til, hvad der faktisk er lagt op til fra miljøministerens side, nemlig at vi får en mindre formaliseret måde f.eks. at lave lokalplanlægning på. Jeg tror egentlig, at både hr. Leif Hermann og jeg er enige om, når det er så frustrerende, at man fremlægger en lokalplan for borgerne og bagefter vedtager den uændret, at det hænger sammen med de formkrav, der er, og som gør, at man skal fremlægge det fuldt færdigt, hvor det ville være langt bedre at lægge op til en debat om, hvad der er af muligheder. Det skal ikke formaliseres sådan, at det skal være mulighed a, b og c i alle tilfælde, men at man får en mere åben debat om det, der er værd at debattere. Derved får man netop en bedre form for debat, hvor borgerne får en reel indflydelse.

Til hr. Knud Lind vil jeg sige, at det er selvfølgelig altid en svær balancegang, når man ønsker decentralisering, når man så ind imellem må konstatere, at der er kommunalbestyrelser, der ikke rigtig er den opgave voksen, og som har vænnet sig til, at hver gang der er noget upopulært, vil man helst have, at det er staten, der gør det. Derfor mener jeg, at debatten om decentralisering også skal være en debat med kommunerne om, om de virkelig vil påtage sig det ansvar. Jeg mener selvfølgelig, at de skal, men netop i et kommunalt valgår er det en spændende debat.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det skal være til fru Marianne Jelved. På sp. 8826 i landsplanredegørelsen gør ministeren nærmere rede for, hvordan man skal forstå en skærpelse af ministerens landsplanbeføjelser. Der står, at den landsplanpolitiske målsætning kan enten fastsættes som grovere rammer med henblik på en udfyldning af de lokale råd, eller miljøministeren kan overtage hele planlægningen fra start til slut.

Hvis det nu var det, der var valget, ja, men det er jo ikke bare valget, for ministeren fortsætter og siger, at valget afhænger af en afvejning af forskellige hensyn dels til den lokale beslutningsproces, dels til spørgsmålet om, hvor hurtigt man skal etablere det pågældende projekt. Så kommer der to elementer, hvorefter man kan effektivisere, nemlig en tidlig orientering, så tidligt som muligt, står der i redegørelsen, til de lokale råd om de statslige interesser.

Det kan ingen have noget imod naturligtvis. Men så kommer det næste, at ministeren, når der er konflikter mellem interesserne, får muligheden for hurtigt at træffe afgørelse, således at samfundets interesser bedst kan sikres. Det er andetsteds nævnt, at ministeren suverænt skal kunne træffe afgørelsen.

Her er det så, vi spørger: Hvad betyder det? Betyder det, at ministeren i realiteten vil tiltage sig en beføjelse for at slippe for baghaveproblemet ved at skære igennem? Hvad er det for andre åbninger, fru Marianne Jelved siger der er?

Må jeg så lige sige med hensyn til spørgsmålet om formalisering af kravet om alternativer: Ja, vi har også i planlægningslovgivningen indbygget visse retssikkerhedshensyn. Hvis det er således, at man skal have borgerne med på noget, må borgerne også have et retskrav på, at de offentlige myndigheder fremlægger tingene på den og den måde, således at borgerdeltagelsen bliver ægte.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Når jeg nævnede det over for Venstres ordfører, skyldes det, at det forekommer mig, at Venstre ikke har været med i udformningen af denne redegørelse, fordi man direkte siger, at staten skal overtage sagen fra start til slut; ud over det kommer der en statslig vetoet.

Kan Venstres ordfører fortælle mig, hvad der bliver tilbage af Venstres nære samfund og af nærdemokratiet med vetoet i de sager, som det nu falder miljøministeren ind - hvis Venstres ordfører vil høre efter? De sager, der er tilbage, bliver set med en stakkels venstremands øjne den rene parodi. Jeg siger det kun af hensyn til Venstres ordfører, hvis man ikke har været med til redegørelsens udformning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fru Marianne Jelved, og det bliver fru Marianne Jelveds sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal lige starte med at sige, at det, vi drøfter i dag, ikke er et lovforslag.

Til hr. Leif Hermann vil jeg sige, at ministeren får alle de problemer, som er beskrevet i